Center za izobraževanje in kulturo Trebnje
Kidričeva ulica 2, 8210 Trebnje
t: 00386 7 34 82 100, f: 00386 7 34 82 102
info@ciktrebnje.si, www.ciktrebnje.si

POHOD PO SLOMŠKOVI POTI OD ŽAMERKA PREK ŽUSMA DO JEČOVEGA

Veselil sem se prvega mojega pohoda z UTŽO-jem. V skrbeh sem bil, kako me bodo »tastari«pohodniki sprejeli medse. Pričakoval sem, da me bo nekaj doletelo in res takoj po vstopu v avtobus, mi je Martin že dal nalogo, da moram napisati poročilo o pohodu. No, tu je.
V sredo 11.aprila smo se zbrali pri CIK-u in z vmesnimi postanki pobirali še preostale udeležence pohoda. Peljali smo se mimo Sevnice, Celja, v Šentjurju smo zavili proti Loki pri Žusnu in začeli pohod v vasi Žamerk. Tokrat smo se podali po tretji etapi Slomškove poti.
Žamerk je bilo nekoč malo mestece. Nad mestom je stal grad, o katerem pravi legenda, da je bil začaran. Nad njim je vladal hudobec, ki si je pridobil toliko moči in hudobije, da je povzročil, da se je mestece pogreznilo.

Začetek pohoda

Iz vasi Žamerk smo se podali po grajski učni poti, cela pot je dolga 9 km, mimo Aninega vodnjaka, ki smo si ga tudi ogledali in še danes je v njem bogat zaklad, do ruševin gradu Žusem.

Center za
izobraževanje in
kulturo Trebnje

Kidričeva ulica 2, 8210 Trebnje
t: 00386 7 34 82 100, f: 00386 7 34 82 102
info@ciktrebnje.si, www.ciktrebnje.si

Anin

Anin vodnjak z zakladom, v ozadju razvaline gradu Žusem

Ogledali smo si zunanje razvaline gradu. Razvaline gradu ležijo na kopastem vrhu nad vasjo Dobrina. Zgrajen je bil v 13. stoletju,zamenjal je v svojemu obstoju več lastnikov. Sedaj žalostno propada.

Od gradu smo krenili v hrib proti Žusmu. Žusem je majhna vas. Ima dve cerkvici, starejša je posvečena sv. Jakobu, mlajša sv. Valentinu. Na Žusmu pa so svoje zatočišče našli žusemski knezi, ki jih prvič omenjajo že leta 1203, o njihovem bivanju še vedno pričajo grajske ruševine, o njih pa krožijo številne legende.

Po krajšem postanku pri župnijski cerkvi Sv. Valentina, smo se povzpeli po dokaj strmi, ampak lepo speljani gozdni stezi do Velikega Špička 669m, kjer je postavljen leseni razgledni stolp. Stolp je visok 25,9 m, ima 116 stopnic in 22 podestov, dve razgledni ploščadi in velja za najvišji leseni stolp v Sloveniji.

Stolp so poimenovali »Stolp ljubezni«, ker je v bližini cerkev posvečena sv. Valentinu, ki je zavetnik zaljubljencev. Na vrhu stolpa so za obiskovalce, ne le za zaljubljene, namestili še zvon želja. Poleg stolpa imajo planinci manjšo okrepčevalnico in vpisno skrinjico z žigom. Vsako leto imajo sedaj že tradicionalni februarski Valentinov pohod in v mesecu marcu na praznik dan žena, Sto žensk na Žusem.

Vas Žusem, levo cerkev sv. Jakoba, desno cerkev sv. Valentina

Pogled z vrha je res lep na bližnjo in daljno okolico. Vidi se na Hrvaško, Madžarsko, v Avstrijo in tudi Triglav. Tu smo imeli daljši počitek, se okrepčali z malico z nahrbtnika in napravili skupinsko fotografijo.

Imeli smo krasen sončen dan, zato se nam ni nikamor mudilo. Počivali smo in uživali v toploti sonca. Po prijetnem počitku, smo nadaljevali pot v dolino. Steza je bila na nekaterih mestih strma, potekala je po gozdu, travnikih, okrog osamelih domačij ter nas pripeljala do kmečkega turizma Žurej - Ječovo, kjer so nas sprejeli gostoljubni domačini in postregli z dobro štajersko juho s štruklji, posebnost Kozjanskega.

Lastnik kmetije nam je predstavil njihovo kmetijo in nam povedal, da je bila nekoč kmetija pristava gradu Žusem. Grad je bil na skali, kjer ni bilo veliko prostora. Pod gradom so imeli le drobnico, kokoši, kakšno kravo,par konjev. Vse ostalo je bilo na Ječovem, kjer je imela graščina velike hleve z živino, kravami, nekaj voli, konji. Pristava je imela svoj mlin in grajske ječe - od tod izvira ime Ječovo . Ena teh ječ je še vedno del gospodarskega poslopja in služi kot zelo hladen kletni prostor.

Center za
izobraževanje in
kulturo Trebnje

Kidričeva ulica 2, 8210 Trebnje
t: 00386 7 34 82 100, f: 00386 7 34 82 102
info@ciktrebnje.si, www.ciktrebnje.si

UTŽO Trebnje

Napolnjeni z ljubeznijo smo se po ogledu stolpa pred njim tudi fotografirali

Bila je tudi grajska konjušnica in poštno poslopje. Ječovo je predstavljalo gospodarsko moč grofije, saj ta na drugo stran ni imela takih pristav, imela pa je veliko vinogradov. Znano je tako imenovano babno vino, ki je baje nekoč zelo pripomoglo k nastajanju novega življenja pri ženskah. Ravno tako naj bi po ljudskemu izročilo na bližnji njivi v teh krajih prvi sadili krompir.

Pohod je trajal v zelo lepem sončnem, ne preveč vročem vremenu, slabe štiri ure in je bil zelo dobro načrtovan. Tempo pohoda primeren za vse pohodnike. Naš vodnik Viki nam je natrosil veliko koristnih informacij in nas pustil, da smo zares uživali Kozjansko idilo.
Domov smo se vračali po krožni poti mimo Podčetrtka, Kozjega, skozi Senovo, mimo Sevnice in vsi veseli, polni nove energije, da smo spoznali še en del naše prelepe Slovenije, prišli domov na svoje domove.

Ciril Doles